

” Нъ на мъсть-тж часъ-тъ стигнж,
ето мя идж (и тръгнж).

” Въ огнь щж тя одавиж
тогазъ щж тя оставиж.
И тж извлѣч' еднж стрѣлж,
колко трънъ тънкж отъ пчелж,
Той-часть іж впламенява,
и въ бѣсь іж закалява.
И съ калѣнж стрѣлж така

напрягва си сильно лжка,

Замѣрва іж съ вниманье,
и съ голѣммо старанье.

Нъ тамъ внезапно ся стрѣснж,
на рамо лжка си мѣтнж,

Пристѣпва съ покорѣнье,
за да проси прощенье.

” — Прости ми, Ладо, тва дръзинжъ,
зачто ся на тебъ прѣпознажъ,

” На тебъ прилича Тинка
гдѣто е катъ Богынка.

Въ еднж хладнж дѣбравж
сбраха ся на забавж

богъ Гжеланъ а) и Дружици-ты

И при еднж рѣчицж

a) Богъ на пѣніе-то,